

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság**  
**2.Bf.115/2011/15. szám**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év június hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**végzést:**

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év január hó 20. napján kelt 5.B.730/2010/40. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy

a vádlott terhére rótt bűncselekmények anyagi jogi megjelöléséből a különös és többszörös visszaeső minőségre utalást mellőzi.

Halmazati büntetését mint többszörös visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak.

A vádlottat helyesen mellékbüntetésként a **közügyektől** tiltja el.

A bűnjeljegyzék 3. tételszáma alatti vérminta lefoglalásának megszüntetése mellett a megsemmisítését rendeli el.

A vádlott állandó lakóhelyét pontosítja, tartózkodási hellyel nem rendelkezik, személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A vádlott 2010. február 23. napjától 2010. december 20. napjáig más ügyben jogerős szabadságvesztését töltötte.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 10.200,- (tízezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye

.

**Indokolás:**

A Fővárosi Bíróság 2011. év január hó 20. napján kelt 5.B.730/2010/40. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdés), mint különös és többszörös visszaeső és emberölés büntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés), mint többszörös visszaeső állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte.

A Fővárosi Bíróság rendelkezett a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viselése felől.

Az ügyész az elsőfokú ítéletet a tárgyaláson tudomásul vette.

A vádlott az ítélettel szemben elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést, míg a védője a második vádpont vonatkozásában felmentésért jelentett be perorvoslatot.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.293/2011/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság a bizonyítási eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. Részletes bizonyítást folytatott le a vád tárgyát képező bűncselekményekre, különösen a 2. vádpont alatti súlyosabb bűncselekményre nézve. Az ügyészi álláspont szerint a mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott és a másodfokú eljárásban irányadó. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget téve kimerítően számot adott arról, hogy az általa megállapított tényállást milyen bizonyítékokra alapította. Az irányadó tényállásból okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményeit törvényesen minősítette helyes jogi indokolást adva. A halmazati főbüntetés alsó határát alig meghaladó tartamú szabadságvesztés és az ahhoz igazodó mellékbüntetés a vádlotti előéletre is figyelemmel méltányosnak tekinthető, az enyhítés ellenkezne a büntetési célokkal. A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen a 2. tényállási pont vonatkozásában a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Előadta, hogy bár az elsőfokú bíróság hosszas bizonyítást folytatott le, mégsem került elő olyan bizonyíték, amely kétséget kizáróan bizonyítaná, hogy a vádlott elkövette volna az emberölés büntettének kísérletét. Kérte, hogy az ítéletábra vegye figyelembe, hogy az elsőfokú bíróság helytelen következtetést vont le a vádlott bűnösségére. Erre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábra védencét a 2. vádpontban írt bűncselekmény alól mentse fel, amennyiben ezt nem látja megalapozottnak, akkor kérte a kiszabott büntetés jelentős enyhítését figyelemmel a vádlott súlyos egészségromlására.

A sértett<sup>1</sup> a nyilvános ülésen úgy nyilatkozott, hogy kéri a bíróságtól a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését.

A vádlott a nyilvános ülésen egészségi állapotával kapcsolatos orvosi iratokat csatolt, továbbá úgy nyilatkozott, hogy az első ügyben elismeri a felelősségét, azt meg is bánta, de a második cselekményt nem követte el.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is teljeskörűen eleget tett azzal, hogy a vádiratban indítványozott tanúk kihallgatásán túl, vádlotti indítványra Tanú1-et is kihallgatta a vádlotti szavahihetőség megvizsgálása érdekében. A Fővárosi Bíróság a beszerzett és értékelési körébe vont bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően helyesen értékelte, mérlegelte. Helytállóan mutatott rá, hogy az 1. tényállási pont tekintetében az ítéleti tényállás különösebb mérlegelés nélkül megállapíthatóvá vált a vádlott teljes körű beismerő vallomása alapján, amelynek hitelt érdemlőségét, sértett<sup>2</sup> tanúként tett nyilatkozatai és a szakértői vélemény is mindenben megerősítette.

A 2. tényállási pont esetében a vádlott a különböző eljárási szakaszokban, eltérő nyilatkozatokat tett. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság körültekintő bizonyítékmérlegelő tevékenysége során rámutatott, hogy a vádlott a nyomozási bíró előtti meghallgatása során szükségképpen, mindkét későbbi vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetését elismerte (nyomozati irat 377. oldal). Ez utóbbi tényállási pont esetében a vádlottat terhelte Tanú2 tanúként, továbbá rendelkezésre álltak az ipari kamera által rögzített felvételek is. Fontos körülmény, hogy a 2. tényállási pontban írt bűncselekmény vádlott általi megvalósítását Tanú3, teljességgel kívülálló tanú nyomozás során tett és a tárgyaláson fenntartott vallomása is alátámasztotta. A vádlott az eljárás folyamán nem tagadta, hogy hárman, azaz a sértett, Tanú2 és ő italoztak a helyszínen, más személy ott nem volt jelen. Tanú3 már a nyomozás során a kést eltevő személyként azonosította a vádlottat (nyomozati irat 289. oldal). Helyes indokok alapján vetette el az elsőfokú bíróság a 2. tényállási pont esetében - még a vádlotti védekezéssel is szemben álló nyilatkozatot tevő - Tanú1 tanú vallomását. Ez utóbbi tanú vallomása amellett, hogy nélkülözi a vád tárgyává tett eseményekre vonatkozó konkrét tényállításokat, olyan kijelentéseket tartalmaz, amelyeket még maga a vádlott sem erősített meg. Például a vádlotti állítás szerint az 1. tényállási pont esetében késsel követte el a bűncselekményt, míg Tanú1 állítása szerint a vádlott soha nem hordott kést magánál.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított, és teljeskörűen megindokolt tényállás a lényegét tekintve megalapozott és az alábbi kiegészítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság a Fővárosi Bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint az iratok tartalma alapján, részben a nyilvános ülésen becsatolt okiratokra is figyelemmel, az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti:

- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.B.XIV.80.243/2008/21. számú ítélete a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 31.Bf.XIV.7641/2009/13. számú határozata folytán - helyesen - 2010. február 22. napján emelkedett jogerőre.
- a vádlottal szemben garázdaság vétsége miatt büntetőeljárás van folyamatban, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2012. március 20. napján kelt 3.B.36.054/2010/19. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt - mint többszörös visszaesőt - 6 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú ítélet nem jogerős.
- a vádlott elsődlegesen magas vérnyomás betegségben, továbbá a csípőnél futó, ütőér- embóliában és rögződésében szenved.

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel teljeskörűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható, így a védő ez irányú fellebbezése - a Be. 351. § (1) bekezdésében, továbbá a 352. § (3) bekezdésében foglalt felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel - eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállásokból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére mindkét cselekmény vonatkozásában. A cselekmények jogi minősítése is törvényes.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása körében súlyosító és enyhítő körülményeket részben pontatlanul, részben hiányosan sorolta fel. A többszörös visszaeső a vádlottal szemben a Btk. 97. § (1) bekezdése szerinti büntetés kiszabására a Btk. 85. § (2) bekezdésére is figyelemmel került sor. A többszörös visszaesői minőség megjelölésére az ítélet rendelkező részében nem a cselekmények anyagi jogi megjelölésénél, hanem a büntetés kiszabásánál kell, hogy sor kerüljön. A többszörös visszaesés, mint súlyosabb visszaesői kategória szükségtelenné teszi a különös visszaesői minőség rendelkező részben történő feltüntetését. Az elsőfokú ítélet indokolásával szemben, a különös visszaesés értelemszerűen kizárólag csak a testi épség elleni bűncselekmény elkövetésénél minősülhetett súlyosító körülményként.

Az élet elleni bűncselekmények tipikus elkövetési eszköze a kés, így az eszközös elkövetés, súlyosító körülményként az emberölés büntettének kísérlete esetében nem volt értékelhető.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a „bűnösség magasabb fokán szándékosan” való elkövetés súlyosabb büntetés kiszabását indokolja. Ezzel szemben az élet elleni bűncselekmény kísérlete esetében az eshetőlegesen szándékkal történő elkövetés enyhítő tényező.

Az elsőfokú bíróság az ítélet tényállásában helyesen állapította meg, hogy a vádlott az 1. tényállási pontban írt cselekményét is ittas állapotban valósította meg, ennek ellenére súlyosítóként kizárólag a 2. tényállási pontban megvalósított cselekménynél értékelte, holott az ittas elkövetés mindkét tényállási pont esetében súlyosít.

A vádlott a kísérleti szakban rekedt cselekményei elkövetése során a maga részéről a bűncselekmény befejezése érdekében mindent megtett, azaz a kísérlet ún. befejezett kísérlet, és az elkövetés körülményeire figyelemmel, mindkét esetben közeli kísérletnek

is minősül. Ebből következik, hogy a cselekmények kísérleti szakban rekedtsége nyomatékos enyhítő körülményként nem volt figyelembe vehető.

a vádlott esetében kiemelkedő nyomatékkal figyelembe vett súlyosító körülmény, hogy a többszörös visszaesését megalapozó elítélésein túl is büntetett előéletű, a bűncselekményeit vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés a Btk. 37. §-ában meghatározott büntetési célok elérése szempontjából inkább enyhének minősíthető, így a büntetés enyhítésére a Fővárosi Ítéltábla törvényi indokot nem látott.

A Btk. 53. §-ában írt mellékbüntetés jogszabályi megnevezése közügyektől eltiltás. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet rendelkező részét a Btk. szerinti szóhasználat alapján pontosította.

A bűnjeljegyzék 3. tételszám alatti vérminta iratok közötti kezelésének nincs jogszabályi alapja. Ellenben a Be. 155. § (8) és (9) bekezdése alapján azt lefoglalásának megszüntetése mellett meg kell semmisíteni.

A rendelkezésre álló iratok szerint a vádlott előzetes letartóztatását vele szemben kiszabott jogerős szabadságvesztés végrehajtása érdekében félbeszakították, ennek időtartamát a Fővárosi Ítéltábla a rendelkező részben feltüntette.

A Fővárosi Ítéltábla a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ügydöntő határozat meghozataláig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írt pontosításokkal a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a bűnügyi költség viselése felől.

**Budapest, 2012. év június hó 14. napján**

**. Lassó Gábor sk.sk..**

**Ujvári Ákos sk.sk..**

**Révész Tamásné sk.**

**sk.**

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.730/2010/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.115/2011/15. számú végzése folytán 2012. év június hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható vált!

**Budapest, 2012. év június hó 14. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kukucska Erzsébet  
írnok